

Pamati un galvenie argumenti

Brīvības veikt uzņēmējdarbību pārkāpums (EKL 43. un 48. pants un EEZ līguma 31. pants): teritoriāls ierobežojums, ko rada tas, ka tikai izdevumus, kas saistīti ar valsts teritorijā faktiski īstenoto R+D+IT darbību, var atskaitīt no summas, ko apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli, ir apstākļi, kas ierobežo to Spānijas uzņēmumu brīvību veikt uzņēmējdarbību, kuri veic ieguldījumus R+D+IT ārpus Spānijas teritorijas, radot priekšrocības uzņēmumiem, kas veic tādus pašus ieguldījumus Spānijas teritorijā, it īpaši uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī un kas Spānija darbojas, izmantojot pakārtotu uzņēmumu.

Pakalpojumu sniegšanas brīvības pārkāpums (EKL 49. pants un EEZ līguma 36. pants): izdevumus par R+D+IT darbību, kas radušies saskaņā ar noslēgto apakšuzņēmuma līgumu ārpus Spānijas teritorijas, nav iespējams atskaitīt no summas, ko apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli. Šis ierobežojums rada šķērslī EK līgumā paredzētajai pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti**(Lieta C-249/06)**

(2006/C 178/43)

*Tiesvedības valoda — zviedru***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Tufvesson, B. Martenczuk, H. Støvlbæk, pārstāvji)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu Zviedrijas divpusējā investīciju nolīguma ar Vjetnamas Sociālistisko Republiku un 16 citu divpusējo investīciju nolīgumu nesaderību ar EK līgumu, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi tās pienākumus saskaņā ar EKL 307. panta otro daļu;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Divpusējie nolīgumi ir nesaderīgi ar Kopienu tiesībām, jo tie nepieļauj piemērot Kopienu pasākumus saskaņā ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu. Turklāt Zviedrija nav veikusi nevienu pasākumu, lai labotu šo situāciju. Tādējādi Zviedrija ir pārkāpusi tās pienākumus saskaņā ar EKL 307. panta otro daļu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu šo divpusējo nolīgumu nesaderību ar Līgumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku**(Lieta C-252/06)**

(2006/C 178/44)

*Tiesvedības valoda — vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un N. Yerrell, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvu 2000/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (⁽¹⁾), vai jebkurā gadījumā nedarot tos zināmus Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 15. janvārī.

(¹) OV 2003, L 9, 3. lpp.